

Zmartwychwstanie

Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: 'Pokój wam!' A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: 'Pokój wam!'.

12-04-2020

„Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: ‘Pokój wam!’. A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: ‘Pokój wam!’. Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam’. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: ‘Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane’” (J 20, 19–23).

„Chrystus żyje. Oto wielka prawda, która napełnia treścią naszą wiarę. Jezus, który umarł na krzyżu, zmartwychwstał, przewyciężył śmierć, moce ciemności, ból i smutek. Nie bójcie się – tymi słowami pozdrowił Anioł kobiety zdążające do grobu. Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał,

nie ma Go tu. Haec est dies quam fecit Dominus, exultemus et laetemur in ea; oto dzień, który Pan uczynił: radujmy się.

Okres wielkanocny jest czasem radości, radości, która nie ogranicza się tylko do tej części roku liturgicznego, lecz w każdej chwili jest obecna w sercu chrześcijanina. Ponieważ Chrystus żyje: Chrystus nie jest postacią, która przeminęła, która istniała w jakiejś epoce i odeszła, pozostawiając nam wspaniałe wspomnienie i przykład.

Nie. Chrystus żyje. Jezus to Emmanuel: Bóg z nami. Jego Zmartwychwstanie objawia nam, że Bóg nie porzuca swoich. *Czyż może niewiasta zapomnieć o swym niemowlęciu, ta, która kocha syna swego łona? A nawet, gdyby ona zapomniała, Ja nie zapomnę o tobie – obiecał. I spełnił swoją obietnicę. Bóg*

nadal znajduje swoją radość przy synach ludzkich.

Chrystus żyje w swoim Kościele.

Jednakże mówię wam prawdę:

Pożyteczne jest dla was moje odejście.

Bo jeżeli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejdę, pošlę

Go do was. Takie były zamysły Boga:

Jezus, umierając na Krzyżu, dał nam Ducha Prawdy i Życia. Chrystus trwa w swoim Kościele: w jego

sakramentach, w jego liturgii, w jego nauczaniu, w całej jego działalności.

W sposób szczególny Chrystus jest

nadal obecny wśród nas w tym

codziennym oddaniu, jakim jest

Najświętsza Eucharystia. Dlatego

Msza jest centrum i rdzeniem życia

chrześcijańskiego. W każdej Mszy

obecny jest Chrystus Cały: Głowa i

Ciało. *Per Ipsum, et cum Ipso, et in*

Ipso. Ponieważ Chrystus jest Drogą,

Pośrednikiem – w Nim znajdujemy

wszystko, poza Nim nasze życie staje

się puste. W Chrystusie i pouczeni przez Niego, ośmielamy się mówić, *audemus dicere: Pater noster*, Ojciec nasz. Ośmielamy się nazywać Ojcem Pana nieba i ziemi. Obecność żywego Jezusa w Najświętszej Hostii jest gwarancją, korzeniem i dopełnieniem Jego obecności w świecie.

Chrystus żyje w chrześcijaninie.

Wiara mówi nam, że człowiek w stanie łaski jest *przebóstwiony*.

Jesteśmy mężczyznami i kobietami, nie aniołami. Istotami z krwi i kości, z sercem i z namiętnościami, ze smutkami i z radościami. Jednakże przebóstwienie oddziałuje na całego człowieka jako zadatek chwalebного zmartwychwstania. *Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez człowieka też dokona się zmartwychwstanie. I jak w Adamie*

*wszyscy umierają, tak też w
Chrystusie wszyscy będą ożywieni.*

Życie Chrystusa jest naszym życiem, zgodnie z tym, co obiecał Apostołom w czasie Ostatniej Wieczerzy: *Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.* Chrześcijanin powinien więc żyć zgodnie z życiem Chrystusa, czyniąc Jego uczucia swoimi, tak żeby móc zawołać wraz ze św. Pawłem: *non vivo ego, vivit vero in me Chrystus*, nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus”.

To Chrystus przechodzi, 102 – 103